

Nr 292

Av herrar Rimmerfors och Hamrin i Jönköping, om skyndsamt utredning angående åtgärder mot spritmissbruk i samband med jakt.

Ärligen inträffar ett stort antal olyckshändelser, icke sällan med dödlig utgång, till följd av spritförtäring i samband med jakt. Dessutom innebär en onykter jägare en påtaglig fara ur djurskyddssynpunkt. Skadeskjutna djur har ingen domstol att appellera till. Därför måste det samhälle, som genom bestämmelser i övrigt reglerar jakten och skriver dess lagar, också i detta avseende se till att risken för onödiga lidanden i möjligaste mån elimineras. Allvarligast är dock risken för att en jägare, som genom spritförtäring fått sin omdömesförmåga avtrubbad, kan komma att förväxla vilbrådet och jaktkamraterna.

Det moderna samhället borde vara medvetet om att sprit och jakt icke under några omständigheter hör samman, lika litet som sprit och samfärdsel. Tyvärr finner man alltjämt reminiscenser av den gamla seden, att en jägare måste medföra fickflaska och jaktsup. Här torde det verksammaste bote-medlet vara upplysning jämte ett gott föredöme av alla erfarna och ansvars-kännande jägare.

Måhända behöver denna pedagogiskt inriktade verksamhet underbyggas genom någon form av lagstiftning. Jägare, som visar tecken till alkohol-påverkan, borde genom jaktkamraters eller myndighets ingripande kunna fråntagas sitt vapen. Naturligtvis skall mera påtagligt spritmissbruk, även där någon olycka icke skett, leda till indragning av jaktlicensen. Eventuellt kunde man tänka sig någon parallellitet med ordningsstadgans bestämmelse om förtäring- och förvaringsförbud på idrotts- och nöjesplatser. Det synes oss angeläget, att saken göres till föremål för utredning.

Med hänvisning till vad ovan sagts hemställer vi,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte begära skyndsamt utredning angående åtgärder mot spritmissbruk i samband med jakt.

Stockholm den 25 januari 1957

Einar Rimmerfors

Yngve Hamrin

1 Jönköping